

عنوان مقاله:

مقایسه اجمالی نگرش اسلام نسبت به انسان با رویکرد شناخت درمانی

محل انتشار:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی، دوره 8، شماره 31 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

شهلا آکوچکیان - عضو هیات علمی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

مکاتب مختلف روان شناسی مثل روانکاوی، رفتارگرایی، انسان گرایی، مکتب شناختی و ... تلاش زیادی برای درک انسان و معضلات روان شناختی رفتاری وی نموده و از جنبه های گوناگون به انسان و نیازهایش نگریسته اند. دیدگاه دینی نیز انسان و مسائل او را مورد توجه و امعان نظر قرار داده است. در این تحقیق سعی شده است دیدگاه های مکتب شناختی و اندیشه دینی در ارتباط با نقش باورها و عقاید انسان و تاثیر آن بر رفتار و عاطفه وی مقایسه شود. اندیشمندان مکاتب رایج عموماً تفکر دینی را جزئی از کل اندیشه انسانی می دانند و با غفلت از فطرت و اندیشه توحیدی آدمی، دین را صرفاً به عنوان اهرمی کمکی در درمان بیماریهای روانی و ناراحتیهای روحی که گاه می توان از آن استفاده کرد، مطرح نموده اند. در صورتی که در حوزه معرفت دینی، بستر و زمینه اصلی تفکر و باورهای درست را اندیشه توحیدی و ایمان به خدا تشکیل می دهد و زیربنای اصلی باورهای غیر منطقی را ناباوری به تفکر توحیدی می داند. طبق نظر مدل شناختی، زیربنای سیستم باورهای انسانی را عواملی همچون محیط، شیوه تربیت و نیز خصوصیات شخصی فرد تشکیل می دهد و منطقی بودن باورها را جامعه و فرد تعیین می کند. ولی در دیدگاه دینی، گستره این باورها از محدوده انسان و روابطش با خود و دیگران به وسعت یک جهان بینی بسط می یابد. طبق اندیشه دینی اساس باور منطقی انسان را ایمان به خدا، قیامت و معاد و ایمان به ملائکه (غیب) و کتاب تشکیل می دهد و اساس باورهای غیرمنطقی انسان، کفر به خدا و روز قیامت است.

کلمات کلیدی:

مکتب شناختی، دیدگاه اسلامی، باورهای غیر عقلانی، ناهنجاری های شخصیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1298897>

